

Ellen.

Min lille Ellen en aften satt
 og lyttet stille imens vi bad.
 Vi hadde talt om de mange små
 som fjernt i hedningelande gå
 og har ei hørt om den kjære Gud,
 da ba vi Jesus å sende ut
 sitt salige ord til dem.

2. Da spurte Ellen: „Å, moder kjær
 kan vi ei bringe dem ordet der?
 Vil du gå med til det fjerne sted,
 hvor ingen vet om Guds kjærlighet?
 På jeg kan si til de stakkars små
 at de kan alle til Jesus gå
 og komme til himmelen.“

3. „Min lille Ellen, den vei er lang.
 På hav, i ørken, dens kunge gang.
 Si, kunde du mellom løver gå?
 I kamp mot alle de ville stå?“

En brennhet sol og en giftig vind
vil jage rosen fra Ellens kinn.
På mungen er der gått bort.

4. Men vil du vidne om Jesus kjær,
gå ned til hytten som hist du ser.
Der er en slakkar så syk og matt
som vet ei om hvilken salig skatt
der er forhvervet ved Jesu død.
Gå ned og lindre den armes nød,
fortell om Guds kjærlighet."

5. Og Ellen vandret til hytten ned
og bragte ordet om Jesus ned.
Hun sa ham hva hun på korset så,
hun sang om ham som i krybben lå.
Den syke lyttet, og Ellen ba,
Snart ble han og i sin Jesus gla.
Da lovet Ellen Gud.